

פרק ארבעה עשר סעיף ד' (בתכנית הרגילה בלבד) – עמ' 284-285 :

הנימוקים להתנגדות לציונות	השקפתם	הקבוצה
<p>הקמת מדינה יהודית תחזק את ההכרה שהיהודים הם אומה וזה יפריע להם להשתלב באומות האחרות.</p>	<p>ניסו להשתלב בחברה הכללית (בין הגויים)- לא רצו לראות עצמם שייכים ללאום היהודי הנרדף.</p>	<p>מתבוללים (רפורמים)</p>
<p>הייעוד הכלל-עולמי של היהדות הוא לבטל את ההבדלים בין האומות ולאחד את כל בני האדם למשפחה אחת.</p>	<p>ראו ביהדות דת בלבד.</p>	<p>רבנים ליברליים</p>
<p>התנגדו לעיסוק התרבותי והחינוכי החילוני בתנועה הציונית.</p>	<p>"אגודת ישראל" בראשות האדמו"ר מגור, הרב חיים עוזר גרודזנסקי, הרב ברויאר והרב רוזנהיים (משקל נגד לתנועה הציונית) – מטרתה לפתור ברוח התורה את כל השאלות שתעלינה יום יום בחיי עמ"י.</p>	<p>אורתודוקסים (במזרח אירופה)</p>
<p>משום "דחיקת הקץ"- זירוז הגאולה, דבר האסור ע"פ שלושת השבועות, אותם הפרה התנועה הציונית ובכך עלולה לגרום לנזק כבד לעמ"י</p>	<p>רבנים אחרים, כדוגמת האדמו"ר ממונקאץ' ור' יואל משה טייטלבוים (מנהיג חסידות סאטמר), סברו שעלייה והתיישבות קיבוציים בזמן הזה אסורים ע"פ ההלכה.</p>	
<p>הציונות עלולה לגרום להתבוללות של העם כולו (ולא רק יחידים), כי הציונות היא כמו דת חדשה המנסה להחליף את תורת ישראל, וכל שיתוף פעולה עמה- אסור.</p>		